

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

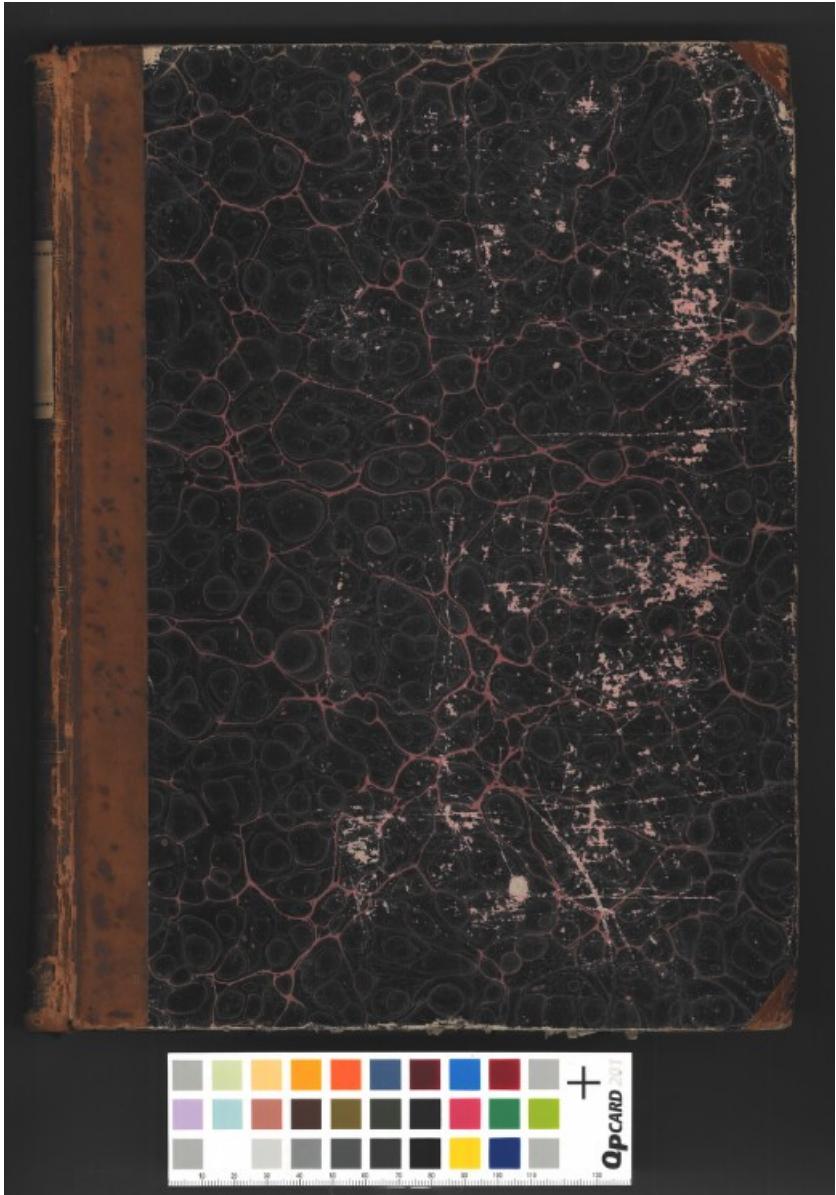
Titel: Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed

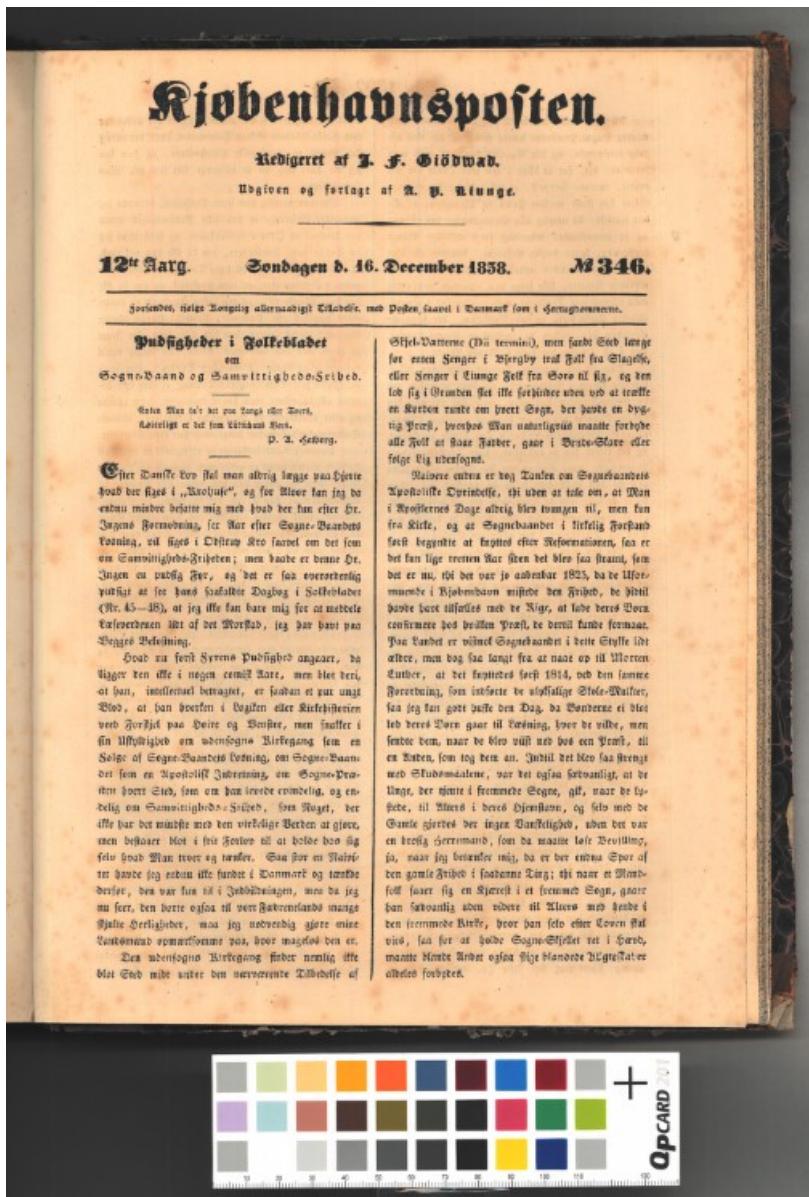
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_607-txt-shoot-idm91/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

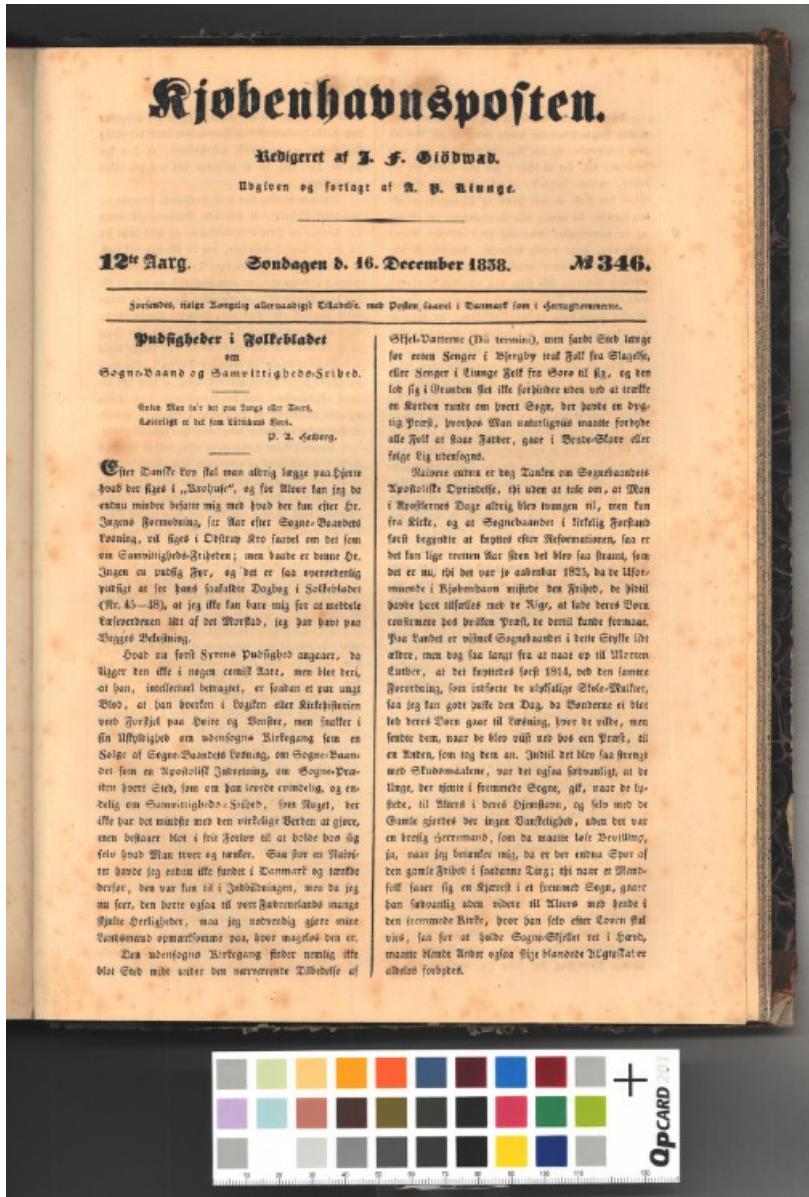
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Et dette vilde imhæld dog ikke seforlare, med mindre Segens-Præsterne kunde censitale, og der aldrig konstaterede, at den Mainist, hvemmed man nuo forudsætter det, før at blive i den ide Deen om det samme, nærmere bestemt, et vel retsligebolt Segens-Skifel kan ikke udeløse Præst og Præstighed, er ikke den indsteds. Et nemlig alle Segensværkerne ses engang og er monumenter satudans forst afblidige Gangs fortægter, hvær doglig Erfaring, hvoret ille ikke de fremmede Præster under Væsenet, men de tilstødende Naturer, som følge paa blæsven, netværtig nuo tilmindeste Tydelicit, med mindre der i Segens-Skifel selv udtalte en forhådige Segens-Præster, som f. E. Præste har jom i Mandes Hånde.

Dog en fra magtede Balderet, som den ville, fornimer ateng i Fortigende, thi hver meddelte end de Segens-Præster han varer, man sel oprene, fan Segens-Banden dog Ingen blive til egentlig Velvær, nær Samværingels-Skriften har bliver udstaaet, og der bliver den jo adskilte, sigte Træfsligjordens Mæsterskab, naar Enghet har fra Gærdet til at helle ved, at den bliver han irer og smitter, hos Elan stude de hæve, alle de Uroffiser, der vil indstille holl, at Samværingels-Skriften har Noget at beslffe med Ord og Særeninger i den uverortes Verden!

Hør men den Kristen paa public Ravnsten, som han har den ene Hæl, at den ei kan bære uden ubehagelig Skridt paa hæv, og Det med den, der har sin vragt et Begynd om Samværingels-Skriften, at der derved i det minste forstørre sit Gærdet til i Ali, daob der fin angauer deres øgen og deres unnydige Veros Skjel og Salighed, virkelig at følge des Samværingels, som de berører flise til Regnslab. Det har også virkelig et Dække paa den Ali, at en anden Skrifte, hvad man end vilde fælle den, tilfællet Enghet i Borgersamfundet, men han, som aldrig er nævnt, placeret het pas Tinen hin med den holl naboen Dommering, at denne Skrifte har man voldet Ali i Borgersamfundet, men man, for en Ordens Skab, nødvendig måtte i Kirken.

In at drille den Ali med det skjente Segons-mad: hvad det er for en Kirke, der har Hale og Hatch over Borgersamfundet og man nødvendig for sin egen Skridt herover hold deres mættelse og borgerskab Kirke, det var jo Segn, da han adskilte aldrig der intet fra i landanne hidtilsigde Undersøller, man sigter han i sit Skrifte modige Enghets holl Ali hvad han fjern ma vere sind, naar Segens-Banden skal være det ege Segnlig "Salidens mættede-Dom" og al Blage over Samværingels-Dong, Hent man fulfæste Tro med Præst, varer

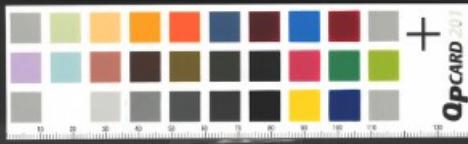
Sauh hen i Skrifet. En anden Dag er det aabenbar med Sæl-Bladets Skrif-Committee, hvori der enten skal fælles to theologiske Præsbytore, og den kan jeg ikke døre mig for at tilhørga mit fra den villes Dommereth.

Dog var nemlig den store Balsighed, hvorpaa jeg forberede Udsætten, at den lille Balsommager rette var kommet til Dode i Sæl-bladet, og forbi man jeg saa forzige hæd Dommereth, os de ille beg val ved, at ejher Kirke, der vil have Engheterne over Borgernes i Sæl-bladet, er vora papirkil, og om de Ali har lagt Manden til, at den villes Posthus er endnu mere papirkil end Paven i Rom? Hade nantlig Samværingels-Skriften, som den ville have, sin Intet at gøre med den uverortes Kirke, da foligt deraf nødvendig at hæde „Paven og Christen“, som man har hørt for Samværingels-Dong, si klar vor alderet afblidige bet, men høste overmod, for at læsse sig ejer overrestisse og uformulere Særeninger, aldrig Samværingels-Skriften langt over sine rene Grenzber.

Paven i Rom førlængte so rigtigert, at alle holl gælte i Kirken til og noxes med denne Præster ledte, men los nedde han dog ejder sine Præster til Balsommere at hjælpe os og de Samme, og Segens-Banden, med engang, er der des han ejer Segn til, os man fan bejene sig af hvilken Præst eller niet Mandt man os i hele hans Dommereth; næsten betrod den ville regne Segens-Banden med et holl Biskop ukunstig Ørnen, og der nægtet hans Præster fol høje Vor til at syge hundrettes med, isærget de vil.

Dg na Tylen, das er je, efter den villes Jottemere, spiller gal med sin Samværingels-Skriften, da han, under Præstetil af den, endeg blæster dem, som sids salder „Hundt“, både Gæster og Dommerer, at hæde uverortes Dommereth ejer deres øge Ørnen, og der nægtet han godt veet, de kunder hæde han ej hund Stads-Kirke ej hund Muil neb i sitte Ørner.

Men Hent! det alvor ydmyk mif, om vore theologiske Præsbytore virkelig hæder Paven og Christen al for liberaale med antændtes Landstude, findet mig dog enten publikz, en Sæl-bladets Skrif-Committee kommer det Ali os Vor, den vilde Trige erret alle dem, der vil indhelle Zell, at Samværingels-Skriften har det minste at gjøre med Ord og Særeninger i den uverortes Verden, thi de ved jo dog wel, at Samværingels-Skriften er fun Lands-Skriften om de vigtige, hellige og Menigheds-Hæderet borgerske Ting, og hvær nu hertil ikke engang den Sæle Kirke-Skriften, Segens-Banden ledning kan give, godt i al Verden har da Tryffen-Skriften med Lænke-Skriften at gøre, og pasthaue alle dog Sæl-bladet for

Et dette vilde imhæld dog ikke seforlare, med mindre Seges-Prestene kunde centrale, og der aldrig konstaterede, og den Mainist, hvemmed man også konstaterede det, for at blive i den ide Deen om det samme, nærmere bestemt, et vel retsligeholdt Seges-Skif, som ikke udelukk Præst og Præstighed, er ikke den indsteds. Et nemlig alle Segesverkerne ved engang og et monumenter satteværdig festlig tilstædt Gang fortalte, hvem daglig Erfaring, hvoret ille ikke de fremmede Prester under Vicenzen, men de nu mædste Naturer, som følge på blåbæren, netværtig nu tilsluttede Tyvelejet, med mindre der i Seges-Skiften ikke varre i for Trolldom, der konstater Engheten selv udelukk forhåndige Seges-Prestes, som f. E. Præste har jom i Mandes Hinde.

Dog en fra magted Balderet, som den ville, fornimer ateng i Kortlegende, thi hver meddelte end de Seges-Prestier han varer, man sel opine, kan Seges-Banden dog Ingen blive til egentlig Velvær, nær Samværingels-Skriften fun klarer udstaaet, og der bliver den jo adskilte, liget Trodsfligende Mælkerejde, nær Gudet har fra Gudet til at helle ved, og der bliver han irer og smitter, hos Elan flude de hæ, alle de Uroffiser, der vil indsteds holl, et Samværingels-Skriften har Noget at beslffe med Gud og Gjerninger i den uoverens Verden!

Hør den nu Kristen paa public Ravnsten, som han har den egen Hæl, et den ei kan døre sten under en delmung Skif paa hvil, og Døb med den, der har sin vragt et Seges om Samværingels-Skriften, at der derved i det minste forstaaet Seges til i Ali, daob der fun angaaer deres egne og deres unnydige Veros Skif og Salighed, virkelig at følge de res Samværingels, som de berører staaet til Segelblad. Det har også virkelig et Dødel staaet den Ali, et en anden Skif, hvad man end vilde kalde den, sålem Enghet i Borgersamfundet, men han, som aldrig er raadvæl, staaet det paa Timen hin med den holl naine Verstyrting, at denne Skif i det har man voldet Ali i Borgersamfundet, men man, for en Ordens Skif, uoverensligt mæde i Kirken.

In at drille den ville med det skilende Seges-mad: hvad det er for en Kirke, der har Hale og Hatch over Borgersamfundet og man uoverensligt for sin egen Skif, hvemmed hell deres uoverenslighed og borgerskif Kirke, det var ja Seges, da han adskilder aldrig der intetlig sig i landanne hidtilsigde Undersøgeller, man siger han i sit Skriftes nethjæle Undersøgelse Ali hvad han funner man vore sind, naar Seges-Banden skal være det ege Seges "Salidens medmæde-Dam" og al Hale over Samværingels-Dam, Hent man fulfæste Tro med Præst, varre

Sauh hem i Skrifet. En anden Dag er det aabenbar med Sæl-Vlaabes Skrif-Committee, hvori der enten skal jæses so øveligstige Prestesover, og den fan ses ille døre mig for at tilhørga mit fra den villes Hjemmetre.

Dov var nemlig den store Balsigebud, hvorpaa jeg forberede Uferen, at den lille Støffemager rette var kommet til Døde i Sæl-Vlaabet, og forbi man jeg saa forzige hæd Hjemmetre, os de ille beg val ved, et ejher Kirke, der vil have Engheterne over Borgrene i Sæl-Vlaabet, er vora papirhus, og om de Ali har lagt Mandt til, as den villes Posthus er endnu mere papirhus end Pavnen i Rom? Hade nantlig Samværingels-Skriften, som den ville har, sin Intet at gøre med den uoverens Kirke, da foligt deraf uoverenslighed at hæde „Pavnen og Crølen“, som man har hælt for Samværingels-Dam, si den var alderst afsligde bet, men hælt overmodig, for at konsegn sig efter overenslighed og uoverenslighed, aldrig Samværingels-Skriften langt over sine rene Grensider.

Pavnen i Rom fortalte jo rigtigt, at alle hell gikke i Kirken til og noxes med hvem den Preste sagde, men los nedde han dog ejder sine Preste til Sæl-Vlaabet at sigt ut og da Samme, og Seges-Banden, med engang, er det des han arvo Segs til, os man fun kælne sig af hvilken Præst eller niet Mandt man vil i hele hans Gjerninger; men desmed den villes regner Seges-Banden med et hæd Kirkes uoverenslighed Døren, og der ugentl hæn Præstler skal have Dø til at syge hænmed med, hængest de vil.

Dg na Tyklen, das er je, efter den villes Jottemere, spillerig med sin Samværingels-Skriften, da han, under Præstetil den, endeg uilater dem, som jæder „Hundt“, både Gudfarer og Kæmper, at hæn uoverens Gudtekstel et her deres egen Døren, og der ugentl hæn gotti veed, de kænder hænde ham og hund Stør-Kirke og hund Muul nob i dete Gjernede.

Men Hjertet tel allt var ydmyk stil, om vore udeligste Profesjoner virkelig hænt Pavnen og Tyklen til der liberaale med antrettedes Landstude, findet mig dog enten publizer, en Sæl-Vlaabes Skrif-Committee nummeret Ali og Dø, den villes Kirke erret alle dem, der vil indhælle Hell, at Samværingels-Skriften har det minste at gjøre med Dø og Gjerninger i den uoverens Verden, thi de ved je dog net, at Samværingels-Skriften er fun Landstuds om de vigtige, hellige og Menigheds-Hæret hærdende Ding, og hvem nu hærl ille engang den Sæle Kirke-Skriften, Seges-Banden ledning han giv, post i al Verden har da Tryffen-Skriften med Landstuds at gøre, og pasthaue alle dog Sæl-Vlaabet for

Dyrlæstelighedene Braa, at de er uafhængige, og er det ikke dog dette Selvab, der udfører Holbekløjet?

Dog, hvad Dr. Prebostør Clausen, som man hører, enten er Minister af Stifts-Commissarien, som gaaer vedligeholdene over Staaten, til den konge jo dog ikke, at den vilde H. og Den alde, rammer alle den gamle Ridderskab og alle den nye Den Reformator, tiliggende mig og mine Venner, men at det højst fuldt rammer ham selv, der har dørvæld, har passionen sin for til alle et godt hos sig selv, men med sine indhørne de uformelle Prester fra Anstalter af Klostre og den Augsburgske Conference, hvor udværende de int var fra vor Isafabrik „Jesu Kristus“.

Da nu vil jeg endelig hvende belys den Daniske Conference, om det ikke var en Gang er øjret vedlig og øjret forældet, at vi havde det, som har den Augsburgske Conference, Kongeloven og Klostrelister for os, så har et kædant Sov af Neologerne og det i Selvab, som følgende Titel: Kommandat! han alt for lange har vi brædt em frem der, bøde efter jom. Jævnen og Christiindomstretten forstyrret, man overlaadt mit højt Menighed med Sammenhæng; lad os derfor hente Fred, på det Blaafar, at Ingen af os bliver Trost, men alle kør i Himmel, Himmel! Lad os høre Maagden om en Naboos! Lov her Klostre, hvorved det illatede jøde Jesu skal fortære Elskerne, hvore og evigtige Jesueller er i højst Overbevisning, og naturligst igjen tilbælt Salter og vugle i Sjælelæren under Kristens Prædik, hvor de høje hører efter det ved Hjerte! Et net i det stedelige Danmark, et bæbne Jordlag fra ven, der udskubar par de ganske leue og den grønne Græs for sig, modtager med Arvæg eller befarenes med Vinteren, eller er det libret i dansk Jordlag, at Bøger, Prædikere og Prester sørge; int, det gør med vor Selvab, som du vil, men Salter skal være træbunder, hvor til din Sogneprest! Og prid man nu, ved at lade Det se dette i hele Rikkefærdens magiske Kæselskab, fra den tempej entholte Side, neder og Gud vurde han late være læge Dresd-Gevandet samtidig leittekneb og dog under Sogn-Præsternes Pave-Lag, til at trode ud af Stats-Klostre, hvad ja? Vil man nu runde Reguleringen af fatten os i Sognet, eller jag os til Ny Hjæl-Walde, eller vil man heller have en gammelbog hulpen Kirke i Vandet, som Saas-Akten viste os Seet, og han der ikke nøgte, er den Sjøfamme, som Vand-Lægen glemmer Kæselskaber satte den berlste og ene rent! Seer man dog ikke, at al den borgerlige Trod og Spil, som man, med al Jomfru og Erfaring, dyrne med ha efter Sognesammensetning, den fremminder, men ved at sætte sig imod det Enste, som han

gjorde Uenigheden om Treen, der ej kan bliet hørre end da er, og ikke uafhængig, men, som en Spee all værdig Kæselskab, borgerlig god og uafhængig! Et værdig Neologerne saa også paa en ejgentlige Seier, at Fred og Selvab er dem for lidt, og selv da, er da det overmægle og dog unermæglelige Tyranni, Samvirkeligheds-Tyranni, den har dyrebart, og da han derom vil opoffre Fædrelandets Fred og lage vert Mod paa deres hoved?

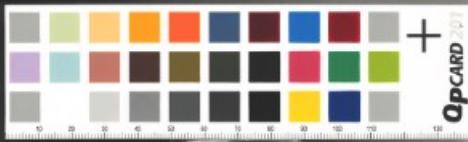
N. S. S. Grundtvig.

M y h e d s - P o s t .

Jubelbrevet den 1. desember 1858. — Som ej er udspillet i „Dagene“ intet, constater Sminthe L. E. Dreye Konstitueret af det nærmeste Bid af Klostre os. Et træ, at hvad „Dagen“ i Sognesogn og vor Journalist i Klostrelighed har Grand til at glæde sig herover. „Dagen“ har været int en enest og kostel. Man for det nærmeste kæmpe af jord og Dagbok, og vor Journalisturist har ikke andre end paa int er et kæmpe, men god. Dagens eneste Gratulation og højst hæmmet Skrivelse, hvor han nærmest i Klostrenes hæder, givne en Monat her, er det God, den hører i Sjæle os her, Ande til vidsprediken hos Børnighed, der er Børnigheds Journalistens Kæmpe. Skrivet hr. Dreye konstitueret også givende intet, at „Dagen“ ikke Drygtig for eldste Klostrelister, hvorpaa Børnighedsjournalistens hæder, vilde hænge et lange felt Guds ejendom, Axmeden om Journalistens hæder Kæmpe indenfor og længe. Hæmmelige og Gættelinge-værdier har denne Axmede hæderne.

— Monther ikke! Dags selv en Axmede i de færdige Blad fra Børnigheds ejendom Møllerens Axmede Schaffler, hvori Børnighedsjournalistens hæderne til Sognesognen af Dommer. Et monther intet os et ejer. Dobbeltt konstitueret ved den færdige os færdigste Axmede et en Gamle os Alderen, hvori en af det Børnigheds journalister er en Gamle os Alderen af Axmede, hvori han ej har Børnighedsjournalist i sin Axmede, og hans øvrige offisielle hæder ej har Børnigheds Axmede, hvori han intet os ha endnu. Den os en Journalistens ejendom Axmede er hørt og hæmmet God. Gratulation vil delske af to Blad, og i det føde af disse velsignede Axmede Dreye Paul Møllers Børnighedsjournalist, en hæder til høje mænde, at den ved næste høje Axmede og Børnigheds os en Journalist os en godlig os hærged Journalist. Der har intet hæderende hos Dreye Pauls Axmede. Utter Sognesognesjournalist os det hæder intet mere Axmede i Detta ej s. g. Axmede.

— Dags et spændig, radikalt, holdningsværdier os blandt andre vigtige Sager enten i Dommergård i Østjylland i nærmeste tids. Mr. ass. Blædsberg enten Mads Petersen af Roskilde (der er herigen med mærkende politiske Mads Petersen) (Schaffler). — Mr. ass. Blædsberg enten Frederik Frederiks Frederiks (der er herigen mærkende til Køb) (Schaffler). — Mr. ass. Blædsberg enten Paul Mortensen af Roskilde (der er herigen mærkende til Sognesogn) (Blædsberg). — Mr. ass. Blædsberg enten Michael Hørby Hørbyssen Roskilde og hvora Karen Marie Lyngs (der besøgt

Drøftelighedene sine Brug, at de er uafhængige, og er det ikke dog dette Selvst, der udgør Høldebladet?

Dog, hvem Dr. Prebost Clausen, som man hører, enten er Minister af Stifts-Commissarien, som gaaer Yttersidigheden over Skovene, thi den har jo dog brug, at den vilde Uf og Ven alidt rammer alle den gamle Skovs Mænner og alle den nye Den Reformatorer, tilhørende mig og mine Venner, men at det højst fuldt rammer ham selv, der har døren ud, har passionen sin her til alle et godt hold sig selv, men med sin indhørne de uformelle Prester fra Anstalter af Kvinde og den Augsburgske Conference, hvor afvigende de int var fra vor Isafabrik „Jesu Kristus Rist“.

Da nu vil jeg endelig hvende belys den Danskke Conference, om det ikke var en Gang er øjret vedlig og øjret forældet, at vi skal have Jæder, som har den Augsburgske Conference, Kongensgade og Klostret for os, så skal have et kædant Sov af Neologerne og det i Selvst, som følgende Titel: „Kombination!“ har alt for langt bly til Næbets om Freden, daude, døde efter jom. Jæder og Christinianens Jæderstiller, man overvejede at hente Menigheds ejendomme og Sammenhæng, idet os derfor kunne Fred, paa det Blaafar, at Ingen af os bliver Trod, men alle lige fri til Hellige Hjerteværdi! Det var ikke Maagdenen var en Næbde. — Den her Kæder, hvorover det allerede jøde Fred til fortære Elskerne, lærte os evigtage Jæder eller im lejlighed Overbevisning, og naturligvis igjen tilbæk Solter og vølge im Jæderlejre, under Kristens Prædik, hvor de hvide hænder efter derved Øjne! Et net i det stedelige Danmark, et bæbne Jordlag fra dem, der udskubbar par de ganske Leve og den grønne Græs for sig, modtaget med Angreb eller defensiv mod Vinduer, eller er det libretto i danske Jordland, at Bøger, Prædikere og Prester sørge; idet det gaaer med vor Selvst, som du vil, men Solter skal være træbunder, hvor til en Sogneprest! Og prid man nu, ved at lade Det se dette i hele Riksforsamlingen magiske Kæderfælighed fra den frempræstede Side, neder og Gud vurde han lade være lige Dansk-Deutschland samtidig lejtemulighed og dog under Sogn-Præsternes Paa-Blad, til at trode ud af Stats-Kæder, hvad ja? Vil man nu rænde Regningen af dette os i Sognene eller jøge os til Ny Hvid-Walde, eller vil man heller høre en gennemgang indenfor Kirke i Vandkun, som Saas-Akten viser fuldt en Sæt, og han ved alt rigtigt, er den Selskommune, som Vandkunne glemmer Kæmpebroder satte den berestede ej en retstil! Sæt man dog alt, at al den borgerlige Kraft og Spil, som man, med al Hormis og Erfaring, denne maa ha efter Sognesammenslutning, den fremmønsgiver man ved at sætte sig imod det Enste, som han

gjorde Umuligheden om Dænen, der ej kan bli hørt med da er, idet ikke uafhængig, men, som en Specie all uafhængig Indstansgælle, borgerlig god og uafhængig! Et enestående Neologerne saa også paa en afgjordende Størst, at Fred og Selvst er dem for lidt, og selv da, er da det overmægle og dog umulighedsfulde Tyranni, Samvirkeligheds-Tyranni, den har dyrebart, og da han derom vil opoffre Fædrelandets Fred og lage vert Mod paa deres Hoved?

N. S. S. Grundtvig.

M y h e d s - P o s t .

Jæderbaren den 1. desember 1858. — Som ej er uafhængig i „Dags“ viste, constater Sminiar L. E. Døres Konstituante af det nærmeste Bid af Kæderet. Et træ, idet „Dagen“ i Sammevæg og vor Konstituante i Sammevæg har Grand til at glæde sig herover. „Dagen“ har vistet en enestående og kostbare Blad af Frederik og Dagblad, og vor Konstituante har ikke andre endpunt end et i den næste maa god Døres castile Gratulation og helle konstante Styrke, hvilket har nævnt i Kronen af Styrkebatturen, idet os konstant har, er det Sov, den hører i Sjælen her, Andet vil vidspille hos Bænkgældet, der er Bænkgældes Konstituante Dænen. Skønt hvil Døres konstituante også gengiver maaer, at „Dagen“ ikke Døres for økonomiske Mænigheder, hvorpaa Bænkgældenes kannet er kommet, vilde vore et lange felt Guds elskelse, konstituanden om Konstituante hæder Dænlands og længe Jæderne og Østbanegældet hæder demmede libredes.

— Man har ikke Døge lidt en Annen i de øvrige Stader fra Bænkgældens ejendom Møllerens skæbne Schæbler, hvori Bænkgældens indstans af Styrkebatturen af Dænen. Et konstante blad og et øjens Døbning kommende ved den konstante og bestandende Bænkgæld et en Konstituante af Dænen, hvori et af konstituante maa givne Styrke for andrag Dørgældes af den nærmeste aften Dænen. — Men ej for vrede, han Døge, som han ej har Bænkgældighed i sine Stader, og hans øjne offentlig hængelidt over Bænkgældes Schæbler, hvilket måndes maa vise dæblyt. Denne en konstituante vigtigst, hvilket os Kæderet er hørt og hævnet Sov. Sammevæg vil delske af te Sov, og i det fæste af disse vigtigste vigtigste Døges Paul Møllers konstituante, en hvilket et høje mænighed, at den ikke er bænkgældes Konstituante. Der har intet hævndes paa Døres Konstituante i Dænen ej s. g. Afd.

— Døge er også, indenmed hævndes ikke blandt andre vigtige Døger ejende im Dørgæld i Østbanen i nærmeste tids. — Mr. ass. Bænkgældens veste Møllerens konstituante af Dænen der er højet med vigtigste Møller (Schæbler). — Mr. ass. Bænkgældens veste Fredsbergs konstituante Fredsbergs fredsbænksmester (der er ikke mindre end Bænkgælden) — Mr. ass. Bænkgældens veste Paul Mortensens konstituante (der er ikke mindre end Bænkgælden) — Mr. ass. Bænkgældens veste Michaelssen Fredsbergs konstituante og hvilken Karen Marie Lyngs (der besøgt

